Ons Hellemons zingt … *(op de wijze: Oh Waterlooplein)* ***Òns Hèlemòns zeeñt***

Couplet:

Ik hoorde in een grote zaal	*Ik høørde in un ğrôwte zaal*
het Hellemons met veel kabaal.	*ut Hèlemòns mi vøøl kebaal.*
't Is niet hoe dat het Helmonds klinkt.	*'t Is ny hû dè ut Hèlemòns kliñkt.*
Ons Hellemons zingt.	*Òns Hèlemòns zeeñt.*

Het was *geknaawd* en uitvergroot	*Ut waar ğeknaawt èn ôôjtverğroot*
zodat ik er grif van *verschoot.*	*zódè ik er ğrif vàn verskoot.*
't Is niet hoe dat het Helmonds klinkt.	*'t Is ny zóàs ut Hèlemòns kliñkt.*
Ons Hellemons zingt.	*Òns Hèlemòns zeeñt.*

Refrein:

Ons Hellemons zingt, ons Hellemons zingt.	Òns Hèlemòns zeeñt, òns Hèlemòns zeeñt.
De klinkers klinken melodieus,	*De kliñkers kliñke miledjøøs,*
niet scherp of hard, da's tweede keus.	*ny skèèrep òf hart, dè's twide køøs.*
Dus zorg dat je je bedwingt.	*Dus zöörig dè ğe û bedweeñt.*
Ons Hellemons zingt.	*Òns Hèlemòns zeeñt.*

Ik hou niet van die dikke **L,**	*Ik haaw ny vàn dy dike è**L***
Van fontanel en **w**eet je **w**e**l**.	*vàn fòntanè**L** èn **W**ite **W**è**L.***
En scherp en rauw! Wat maak je nou!	*Èn skèèrep èn raw! Wa makte naw!*
Dat ligt aan jou!	*Dè li an aw!*

En uitgerekt? Stel je niet aan.	*Èn ôôjtğerèkt? Stèèlt û ny an.*
Daar krijg je vermoeide kaken van.	*Dôr kryde nôg muug kaake vàn.*
Dus temperen met dat geluid.	*Dus tèmpere mi dè ğelôôjt.*
Schei nou toch uit.	*Skèèj naw tôg ôôjt.*

Ons Hellemons zingt, ons Hellemons zingt.	*Òns Hèlemòns zeeñt, òns Hèlemòns zeeñt.*
De klinkers klinken melodieus,	*De kliñkers kliñke miledjøøs,*
niet scherp of hard, da's tweede keus.	*ny skèèrep òf hart, dè's twide køøs.*
Dus zorg dat je je bedwingt.	*Dus zöörig dè ğe û bedweeñt.*
Ons Hellemons zingt.	*Òns Hèlemòns zeeñt.*

En heb je voor ons geen respect,
niet moeien met ons dialect.
Houd liever dan je mond
als je er niks van meent.

Èn hède vur òns ğin respekt,
ny mûje mi òns dyelekt.
Haw lyver ûwe mònd
às ğe d'r niks vàn mèènt.

Want om ons lachen is niet leuk,
maar met ons zelf. dat is wel mooi.
Dat zit nou eenmaal in ons bloed.
Dat doet ons goed.

Wànt um òns lage hèbe we nój.
Mar mi òns èèjğe, dès wèl mój.
Dè zit naw imôl in òns blûût.
Dè dû òns ğûût.

Ons Hellemons zingt, ons Hellemons zingt.
De klinkers klinken melodieus,
niet scherp of hard, da's tweede keus.
Dus zorg dat je je bedwingt.
Ons Hellemons zingt.

Òns Hèlemòns zeeñt, òns Hèlemòns zeeñt.
De kliñkers kliñke miledjøøs,
ny skèèrep òf hart, dè's twide køøs.
Dus zöörig dè ğe û bedweeñt.
Òns Hèlemòns zeeñt.

En als ik dan zo'n kwiebes hoor
op't podium met een grote bek,
dan denk ik, jij komt niet van hier.
Verekte gek.

Èn às ik zóne kwybes høør
òp't poodyjum mi'n ğrôwte skøør,
Dàn deñk ik, gaaj koomt ny van hyyr.
Verèkte klyyr.

Wat er daar klonk van huis tot huis,
daar voel ik me nog steeds bij thuis.
De taal van mensen uit de straat
Is wat ik praat.

Wa dè d'r klòñk vàn hôôjs tôt hôôjs,
dôôr vuul ik me nog steets baaj tôôjs.
De taal vàn mènse ôôjt de strôôt
is wa ik prôôt.

Ons Hellemons zingt, ons Hellemons zingt.
De klinkers klinken melodieus,
niet scherp of hard, da's tweede keus.
Dus zorg dat je je bedwingt.
Ons Hellemons zingt.

Òns Hèlemòns zeeñt, òns Hèlemòns zeeñt.
De kliñkers kliñke miledjøøs,
ny skèèrep òf hart, dè's twide køøs.
Dus zöörig dè ğe û bedweeñt.
Òns Hèlemòns zeeñt.

Ik hoor zo graag die taal zo vol,
gemoedelijk en met veel lol.
Zo kan het ook, het klinkt perfect:
ons schoon dialect.

Ik høør zó ǧèèr dy taal zó vòl,
Ǧemûdelek èn mi vøøl lôl.
Zó kèn ut ók, ut kleeñkt perfèkt:
Òns skón dyelèkt.

Het is van hier en't blijft van ons.
Geen slecht woord over Hellemons.
Ik kan niet helpen dat ik dat vind.
Vandaar dat ik zing:

Ut is vàn hyyr èn't bly vàn òns.
Ǧin kôôj woort oover Hèlemòns.
Ik kèn ny hèl'pe dè'k dè viñ.
't Is dörum dè'k ziñ.

Ons Hellemons zingt, ons Hellemons zingt.
De klinkers klinken melodieus,
niet scherp of hard, da's tweede keus.
Dus zorg dat je je bedwingt.
Ons Hellemons zingt.

Òns Hèlemòns zeeñt, òns Hèlemòns zeeñt.
De kliñkers kliñke miledjøøs,
ny skèèrep òf hart, dè's twide køøs.
Dus zöörig dè ǧe û bedweeñt.
Òns Hèlemòns zeeñt.

Jozef Maria Leenen